

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان استقرار و نیاز آبیاری شش گونه مرتعی بومی در فضای سبز شهر مشهد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی اکولوژی سیمای سرزمین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد فرزام - دانشیار اکولوژی و احیا طبیعت، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه فردوسی مشهد

سعیده حیدری - کارشناسی ارشد مرتع داری، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه فردوسی مشهد

محمود قربانی مقدم - کارشناسی ارشد مرتع داری، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

توسعه فضای سبز شهری، از الزامات مهم زندگی امروزی در کلان شهرها است؛ اما کمبود منابع آب از موانع جدی این توسعه محسوب می شود. گیاهان بومی بدون نیاز به آبیاری در عرصه های طبیعی شهر می رویند. بنابراین با اهلی سازی و کاشت این گیاهان، ضمن توسعه فضای سبز، در مصرف آب آبیاری نیز صرفه جویی می شود. بذر و اندامهای رویشی گونه های گیاهی برگ آردی، علف جارو، علف شور، قیچ، توت روباه و زنبق وحشی از عرصه های طبیعی محل رویش آنها در استان خراسان رضوی جمع آوری شد. عملیات کاشت در اسفند 1393 و مراقبت از گیاهان در طی دوفصل رویشی در بهار و تابستان 1394 و 1395 در نهالستان غدیر شهرداری مشهد انجام شد. درصد استقرار، فنولوژی و صفات مرفولوژی گیاهان کاشته شده به مدت دو سال ارزیابی و ثبت شد. بیشترین تلفات نهال ها در دو ماه اول استقرار مشاهده شد، در انتهای آزمایش بیشترین استقرار مربوط به گیاه زنبق (85%) و کمترین برای گیاه قیچ (17/5%) مشاهده شد. ارزیابی میزان آب مورد نیاز آبیاری نشان داد که در صورت استفاده از گیاهان بومی، در مقایسه با گیاه ترون (گیاه رایج شهرداری) مصرف آب آبیاری 52 درصد و هزینه آبیاری به میزان 50 میلیون ریال در هکتار در سال کاهش مییابد. برای هر یک از 6 گونه این پژوهش، اطلاعات کاربردی در مورد بهترین زمان کاشت، اندام تکثیر، ارزش زیبایی، دفعات آبیاری در ماه، محل های مناسب کاشت و نیازمندی های هرس ارائه شد.

کلمات کلیدی:

زری اسکپ، تکثیر گیاهان، کم آبیاری، منظر شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/547605>

